

Nomineringstexter Sveriges Radios Lyrikpris 2018

Emil Boss *Acceleration* nomineras för att den...

med form och stoff i fullkomlig förening rullar upp samtidens absurda arbetsvillkor. Rationaliseringens fyrkantiga floskler möter livets oregerliga flöde i en konceptuell stridsdikt där det lyriska språket gör motstånd mot det människofientliga systemet. Arbetets kroppsliga erfarenheter blir till en fysisk läsoplevelse som utgör ett kvitto på poesins angelägenhet.

Gunnar D Hanssons *Tapeshavet* nomineras för att den...

på snillrika strövtåg genom tiden och skriften vidgar tanken och öppnar upp svindlande perspektiv. Poeten sätter spaden i den bohuslänska myllan och gräver upp lager efter lager av historia, geologi, ekologi, bygdekultur och litteratur. Det är gränslös dikt som omfamnar alla former och bär sin encyklopediska lärdom lekande lätt. Här speglas skapelsen i ett snäckskal och villovägarna leder fram mot det mänskligas mysterier.

Johanna Frids och Gordana Spasics *Familieepos* nomineras för att den...

flätar samman två röster till ett rått, sårigt och dråpligt vittnesmål om skeva köksmöbler, trasiga uppväxter och familjära svek. Det är en på samma gång gatusmart och ogarderad dialog som i ett rasande svenskdanskt flöde rannsakar ord, lossar fjättrande band och uppfinnar nya begrepp. Här uppstår ett samtal som skapar en gemensam plats för det nödvändiga skrivandet och det kärleksfulla lyssnandet.

Eva Kristina Olssons *Det ängelsgröna sakramentet* nomineras för att den...

i lyriska visioner och hypnotiska besvärjelser skapar sin egen mytologi. Till fläkten från änglars vingslag färdas vi mellan ljus och mörker, födelse och död, och skymtar barndomens utsatthet i drömlika metamorfoser. Ur subtila variationer, repetitioner och negationer frammanas eteriska rytmer och extatiska klanger, och språket upplöses i en skrämmande skön sång.

Jenny Tunedals *Rosor, skador* nomineras för att den...

skärskådar den mänskliga skörheten i en mångstämmig textväv om mödrar, döttrar och demens. I ett nyansrikt formmässigt växelspel undersöker poeten språkets paradoxala blomstring i sönderfallet och vad som blir kvar av känslorna när minnet går förlorat. Smärtan och ömheten går hand i hand i ett starkt drabbande sorgearbete om att vårda kärleken intill slutet.